

[Flygaard.]

kroner, men ser positivt på spørgsmålet om indeksreguleret opsparing.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg takker de ordførere, der har støttet lovforslaget. Dets videre skæbne vil jo nu afhænge af den udvalgsbehandling, som skal finde sted.

Det er for mig lidt uforståeligt, at man ikke mener, man her har en mulighed for at, lad os så sige i beskeden omfang, fremme en opsparing, der først og fremmest præsteres af forholdsvis unge mennesker, idet jo $\frac{3}{4}$ af dem, der sparer op, er under 38 år.

Jeg synes, loven er nyttig. Man kan beklage, at ikke flere har gjort brug af den; det ville både af hensyn til dem, der gjorde brug af den, og af hensyn til samfundet naturligvis være en betydelig fordel.

Jeg håber, at det under den videre udvalgsbehandling skal vise sig, at man alligevel anser værdien af ordningen for disse unge mennesker for så stor, at loven kan fortsætte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget (nr. 78) findes i tillæg A. sp. 1287, fremsættelsen i tidenden sp. 1547).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Jeg skal gøre det ganske kort. Lovforslaget er, synes jeg, en naturlig konsekvens af handelsministerens forslag om lønmodtagerrepræsentation i forsikringsselskaber. Efter det forslag, vi behandler her, skal de ansatte

i Statsanstalten for Livsforsikring have ret til at vælge 2 repræsentanter og suppleanter for disse til bestyrelsen, som altså herved kommer op på 7 medlemmer.

Det er videre foreslået, at finansministeren skal fastsætte de nærmere regler for disse valg efter forhandling med de interesserede organisationer. Det forekommer også at være en rimelig fremgangsmåde. Jeg kan føje til, at vi i udvalget gerne vil have nærmere oplysning om disse regler, idet jeg forudsætter, at drøftelser herom allerede har fundet sted eller måske under forslaget behandling i udvalg vil finde sted.

Vi er i øvrigt parat til at medvirke til forslagens gennemførelse.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke særlig interesseret i denne udvidelse af bestyrelsen i Statsanstalten for Livsforsikring med 2 arbejdstagere. På den anden side betragter vi ikke denne sag som værende af stor betydning, men som en fortsættelse af den lovgivning, der blev gennemført i sidste samling om ændring af aktieselskabslovgivningen, således at virksomheder med over 50 ansatte skulle åbne adgang for medarbejdere i bestyrelsen.

Ivar Hansen (V):

Lovforslaget er en konsekvenslovgivning i lighed med lovforslaget om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, som vi har haft til første behandling, og som skaber mulighed for, at medarbejderne kan vælge repræsentanter til selskabernes bestyrelse. Det er vi enige i fra venstre, og jeg kan derfor anbefale en hurtig behandling af lovforslaget.

Dagmar Andreassen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne tilslutte mig forslaget. Det må være lige så naturligt, at der er medarbejderrepræsentation i ledelsen for Statsanstalten, som at der er det i andre forsikringsselskaber.

Hagen Hagensen (KF):

Ligeså.

Højland (CD):

Centrum-demokraterne tilslutter sig det foreliggende forslag.

Ømann (SF):

Jeg skal anbefale.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti kan anbefale lovforslaget.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg takker for den 100 procents tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Optrækningsaf restskat, beskatning af folke- og invalidepensionister m.fl.) [af Grünbaum m.fl.]

(Lovforslaget (nr. 79) findes i tillæg A. sp. 1313, fremsættelsen i tidenden sp. 1703).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Før vi begynder, vil jeg gøre opmærksom på, at der fra enkelte talere er ønsket længere taletid, end der skulle gælde efter den særlige aftale om begrænset taletid. Der vil derfor ved behandling af dette og det følgende lovforslag blive den sædvanlige taletid efter forretningsordenen, således at ordførerne i 1. omgang har indtil 10 minutter og finansministeren indtil 20 minutter.

Finansministeren (Anders Andersen):

Der er 3 hovedpunkter i det foreliggende lovforslag. Det ene angår opkrævningen af restskatter, hvor man foreslår, at mindre

restskatter skal overføres til opkrævning sammen med det følgende års forskudsskatter.

Det andet hovedpunkt angår folke- og invalidepensionisternes forhold, hvor man foreslår en lempelse i beskatningen af pensionisters ekstrairndtægter, når disse ekstrairndtægter ikke er særlig store. Lempelsen foreslås gennemført på den måde, at nedtrappingen af pensionisternes forhøjede personfradrag sker over et længere indkomststræk end efter de gældende regler.

Det tredje hovedpunkt angår de medhjælpende hustruer og går ud på, at bestemmelsen om, at særskilt indkomst over 2.400 kr. afskæres fra beskatning efter reglerne for beskatning som medhjælpende hustru, ikke skal gælde med hensyn til særskilt indkomst i form af folke- og invalidepension eller sygedagpenge, som er B-indkomst.

De foreslåede ændringer hænger sammen med de ændringer på pensions- og dagpengeområdet, der trådte i kraft i 1973. På pensionsområdet gik ændringen som bekendt ud på, at ægtefællepensioner nu blev delt, så at ægtefællerne blev beskattet af hver sin andel.

Alle tre hovedpunkter skal efter socialdemokratiets lovforslag træde i kraft med virkning for skatteåret 1973. Det vil altså sige, at de skulle tages i betragtning ved det slutopgør for dette år, som finder sted i løbet af sommeren 1974.

Lad mig straks sige om de socialdemokratiske forslag, at vi udmærket kan se, at det kan være rimeligt med visse hensyn, og at disse forslag på enkelte områder tilgodeser en sådan rimelig hensyntagen. Jeg skal derfor ikke afvise dem, men har nogle kommentarer til de enkelte forslag.

Der har været enighed om at nå frem til en forbedring på restskatteområdet og at gennemføre en lempelse for folke- og invalidepensionister, så at skatten på ekstrairndkomst ikke kom til at medføre så store restskatter og ikke blev så tyngende.

I regeringens tanker om en skattereform er endvidere indgået en ændring af beskatningsreglerne for medhjælpende hustruer, således at deres skattemæssige stilling tilnærmes den, der gælder for andre erhvervs-mæssigt beskæftigede kvinder.

Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne,